

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Avli Gellii Noctivm|| Atticarvm Li-||bri Vnde vi||ginti

Gellius, Aulus

Venetiis, 1515

E

[urn:nbn:de:gbv:45:1-724024](#)

ΟΤΙΟΙ ἐν μεγάροις οικιῶν ἀγαθόντες τέτυκται.

Aedibus in nostris quæ recta, aut prava geruntur.

Quæ in quaternione

D

οὐέρυσσεν μὲν πρῶτα ποὺς ἐσφαξαν, ποὺς ἐδειπάρ,
ποὺς ἀβρομοι ἀγίαζοι.

Prima supinarunt, necnere, exuta dedere
Pellibus, absq; sono, et muti
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῦμα πάλαι κατὰ τεθνεῖτος
ὄνποτ᾽ ἀριστέυοντας κατέπιπτανε φάιδημος ἔκτωρ
ὡς ποτέτις ἐρέει. τὸ δὲ ἐμὸν οὐκέος οὐποτὶ ὄλεται.

Eae uiri tumulum, qui pridem à lumine cœsſit.

Abstulit hunc factis præclarum splendidus Hector
Quondam ita quis dicet, mea nunquam gloria cadet.
ārdpægædōvrtwv ḥ μῶν, νοὲ διαδεξομένων.

Fortiter ac uiriliter agentibus uobis, atq; succedenti
bus, suscipientibusq; stationem meam.

περὶ φυῆς De anima
εἰσεπορέατό με ἀργύριον.

Exigit à me argentum

Quæ in quaternione

E

τερι εδεσ μάρων. De edulijſ

ἐν ταῖς προτέραις θεσμοφοριαῖς οὖσαις

In prioribus thesmophorūs

γῦν ὅμως ἀπάσχει πάροινῶ, καὶ λέγω.

τοῦτον μολάσσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὔνεια.

αὐτοὶ τοὺς τίνεις ὡς πρωτίνες δῆμοιτε, εἰν αὐτοῖς οἱ

τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφέσι.

Omnes igitur nunc admoneo, εἰ dico
virum huncine ulisci, multis de causis,
Agrestia etenim quædam matronæ agit, ut qui
In agrestibus enutritus oleribus sit.

ὁ δὲ ἀναξεχόρου τρόφιμος ἀρχάνου.

σπιρόνος μὲν ἐμόι γε οὐκέπει προσεπτῶν
ναὶ μισογέλως ναὶ τωθάζειν. οὐδὲ πάροινον
μεμαθηώς ἀλλοτι γράψαι τοῦτον.
μέλιτος ναὶ σερίνων ἔτετο χει.

At tu Anaxagoræ alumnus ueteris ille
Durus quidem ad salutandum uidetur
Etridendi exofus, εἰ iocari ne ad uinum quidem
Consuetus, uerum quicquid scripsérit id
Α' melle, εἰ sirenumbus profuit.

οὐτοτε σὸν μνῆμη ὑπίστιον ὠλετο τοῦ.

Nulla ætate tua Euripides monumenta peribunt.

ἀναρεοῦται, Reuivisit

λόγος ἐν ὕπερεντων τινῶν ἐτερόντι τῶν νειμένων ἐξ
ἀνάγκης συμβάνει δία τῶν νειμένων.

Oratio, in qua positis quibusdam, aliud quid a' positiis, necessario consequitur per ea, quæ posita sunt.
κατὰ ἀγροτίων, ναὶ κατὰ τιμονιάτους
In Androctionem, εἰ in Timocratem

πολιορκῆτης vrbium expugnator

ἐνθυμημάτior Commentatiunculam.

ἄν τι πράξις καλὸν μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος δίχε
ται, τὸ δὲ καλὸν μένει. ἄν τὸ ποίησις ἀγχόν μετὰ
ἴδοντος, τὸ μὲν ἴδον δίχεται, τὸ δὲ ἀγχόν μένει.
Si cum labore honesti quippiam egeris, labor abit,

honestum manet. Si cum uoluptate turpe feceris quip
piam: quod suave est abit: quod turpe est, manet.
διαιρέσεων

Diuiisionum

Quæ in quaternione F

Ἐλογίζομεθα δῶν παρὰ τὸν ἰχυρὸν σύμπτωσιν τῆς κο-
λίας ἔναι τὸν σφόδρα ἀστίαν. καὶ γὰρ τοῖς ἐπιπλέον
ἀστιοῦσι πατὰ προάρτεσιν ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις ἡ
πᾶνα παρακολουθεῖ. ὕσερον δὲ οὐκέτι.

Cogitabamus itaq; propter nimiam uentris compres-
sionem summam esse inediam, nam & ἦ, qui sponte
abstinent cibo, primis temporibus fame afficiuntur:
post autem minus.

Ἐθισμένοι δέ ἔστι μὴ δισπύθαι ὅταν δίξι τίνα καῦρον
ἀναγμάζονται ἀστεῖν, ζώνας πλατέας τὸν ποιλίαν δια-
σφίγειν ὡς τῆς πένηντος αὐτοὺς ἥπον ἐνοχλούσις. χε-
δὸν δὲ καὶ ὅταν πλήρης ἡ ποιλία ἡ διὰ τὸ πένωμα ἐν
αὐτῇ μιδὲν ἔναι. διὰτοῦτο οὐ πεινῶσιν ὅταν δὲ σφό-
δρα συμπεπλωμένη ἡ πένωμα οὐκ εἴχει.

Scythæ etiam consueverunt, si quando cuiuspiam rei
causa inediam ferre coguntur: latioribus fascijs uen-
trem cohibere, quasi ita fames minus eos infestet, uen-
tre autem ferè pleno, quia nulla in eo sit inanitas, fit
ne esuriant. Cum autem uenter compressus admodū
est: caret inanitate.

ἄποφον δὲ καὶ δεόμενον ἐπισκέψεως, καὶ ἐπὶ τού-
του, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν βουλιμιῶντων διατί ἐν τοῖς
τύχεσι μᾶλλον τὸ σύμπτωμα τοῦ γίνεται ἢ ἐν τοῖς
αὐδίαις.

Dubium est, indigensq; con syderationis tum in hoc

